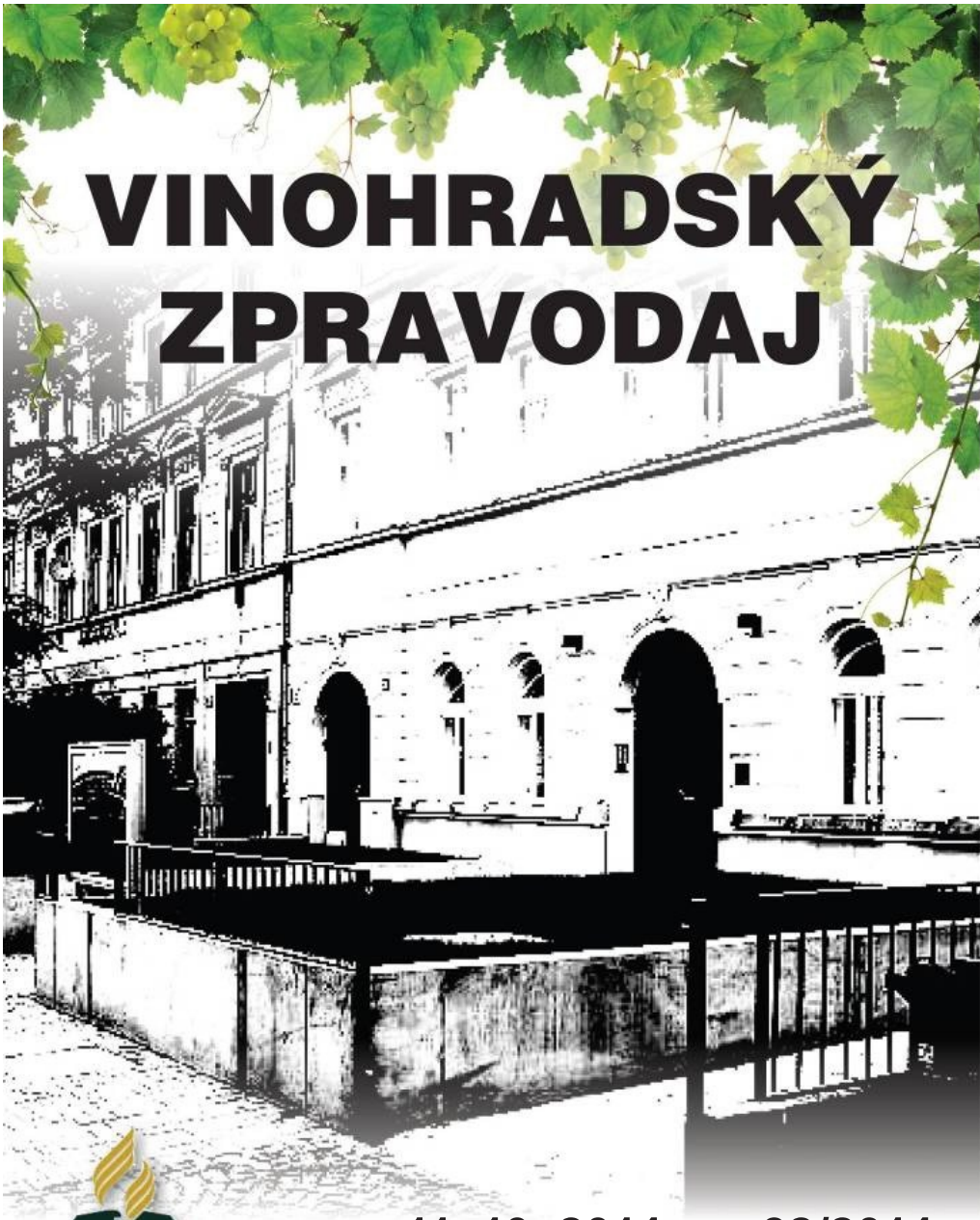

VINOHRADSKÝ ZPRAVODAJ

11. 10. 2014

32/2014

SBOR CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE PRAHA – VINOHRADY

Londýnská 30, 120 00 Praha 2

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

11. října 2014

9.30 – 10.30	Sobotní škola <i>uvádí Gajdůšková Eva</i> Společná píseň č. 113 a modlitba Sobotní škola v malých skupinách Sbírka na misijní projekty CASD Společná píseň č. 105 a modlitba
10.30 – 10.45	Přestávka
10.45 – 12.00	Bohoslužba s kázáním <i>uvádí Fuksa Josef</i> Varhanní preludium: <i>Tvrdek Petr</i> Společná píseň č. 279 Sborová oznámení Introit: 2 Sam 22,47 Společná píseň č. 251 Přímluvná modlitba: <i>Martásková Libuše</i> 1. čtení z Bible – Dt 32,39 : <i>Miškejová Petra</i> (vsedě) Píseň pěveckého sboru 2. čtení z Bible – Sk 20,7-12 : <i>Králová Jarmila</i> (vestoje) Modlitba před kázáním: <i>Staněk Kamil</i> Kázání – Jonczy Marek <i>„... ani smrt nebere!“</i> Hudební ztišení: <i>Tvrdek Petr</i> Společná píseň č. 24 Modlitba: <i>Jonczy Marek</i> Sbírka pro potřeby sboru Poslání: 1 Kor 15,54 Společná píseň č. 280 Varhanní postludium
14.00	Odpol. shromáždění s kázáním: <i>Jirásek Zdeněk</i>

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY.

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes nám kázáním Božího slova poslouží bratr Marek Jonczy. Při odpoledním setkání promluví bratr Zdeněk Jirásek.
2. Příští sobotu nám kázáním poslouží bratr Miloslav Žalud.
3. Všichni jste srdečně zváni na dnešní koncert Ivo Hrachovce v našem kostele. Pozor, začátek byl posunut na 20.00. Program a další informace najdete na nástěnce.
4. V pondělí se setká ke svému jednání Rada starších.
5. Příští sobotu zde v kostele v 18.00 proběhne bohoslužba s křtem Benjamína Pavlíka.
6. 25. 10. se po bohoslužbě uskuteční členské shromáždění, které zahájí sborové volby.
7. Tento víkend stráví naše mládež na Karolíně. Přejeme jim, ať se jejich společný čas vydaří a ať je požehnaný.
8. Zítra pořádá KD2 výlet párou do Muzea ČD. Bližší informace podá Csaba Čák.
9. Společenské centrum zve:
 - **Příští pátek jste srdečně zváni k prvnímu ze sedmi večerů věnovaných otevřeným dialogům o křesťanské víře. Program začíná v 18.30 h pod názvem SEDM – Bůh a k přemýšlení vás zve kazatel a teolog, Michal Balcar.**

Minulou sobotu byly vybrány tyto dary:

1278 Kč Sbírka pro misijní účely CASD

6721 Kč* Sbírka pro potřeby našeho sboru

1900 Kč jiné dary

*tj. **84 %** z částky potřebné na nejnnutnější výdaje provozu sboru

I díky Čechům je v Karátu nová nemocnice

Když se letos v květnu oficiálně otevírala nemocnice v etiopském městě Karat, byla to obrovská sláva. Zpívalo se, lidé tancovali, děkovali donorům i Bohu. Chudé obyvatele venkovského města ošetřovali dosud jen zdravotníci a paramedici. Pacientům s vážnou diagnózou nezbývalo než cestovat do velkých měst. Mnohdy však dříve svým nemocem podlehli. ADRA vybavila nemocnici řadou přístrojů a kvalita lékařské péče v Karatu se díky tomu zásadně změnila.

V Etiopii řadí malárie, obyvatelstvo je ohroženo infekčními nemocemi, podvýživou, HIV/AIDS a tuberkulózou. Největšímu nebezpečí jsou vystaveny především malé děti a těhotné ženy. Komplikované porody, které vyžadují chirurgický zákrok, tady často končily smrtí rodičky i miminka.

A kvůli tomu všemu Karátští usilovali o svou nemocnici řadu let! Teprve vloni přesvědčili vládu, aby poskytla aspoň část peněz, zbytek vybrali mezi sebou. Sehnali si stavební materiál a pustili se sami do stavby. Jejich úsilí podpořil program organizace Save the Children pro rozvoj zdravotnictví v kraji, která spolu s fotbalovým klubem Fiorentina z Itálie darovala místním menší generátor, rentgen a přispěla na stavbu lůžkové části nemocnice.

ADRA věnovala vybavení pro porodnici, dětské oddělení a přístroje na operační sál a laboratorní techniku. Kromě toho zakoupila silnější generátor. „Poskytnout přístroje byl náš první úkol, nyní nás ale čekají další. Je potřeba místní personál dobře proškolen, protože velká část zdravotních sester je bez praxe, stejně tak jako ostatní zdravotníci či techničtí zaměstnanci. Neumí s novým vybavením ještě zacházet,“ vysvětluje koordinátorka projektu Adry Monika Šikulová.

Sestřičky praxi někde získat musí, a tak je čeká návštěva jiných nemocnic a konzultace se specialisty. Do Karatu vyrazí na podzim také dva turnusy kompletních lékařských týmů z Česka. Češi budou operovat závažné případy a zároveň zaučovat africké lékaře. Těch

je vůbec v Etiopii nedostatek, nikomu se do odlehklých venkovských oblastí nechce. To by se teď mohlo v Karatu změnit, protože možnost pracovat ve slušně zařízené nemocnici je pro lékaře výzvou.

GOLIÁŠ

1S 17, 48-53

kázání br. Jaroslava Dvořáka

Jistě se ke každému z Vás dostala v uplynulých týdnech informace o bojích v pásmu Gazy. A já si říkám, zase ti Filištinští! Možná budete mít snahu mě opravit, ale kralické „Filištinští“ odpovídá ekumenickému „Pelištejci“, jež je pro změnu odvozeno od slova „Peles“, které dalo vzniknout názvu „Palestina“. Palestinci, chcete-li Pelištejci, anebo Filištinští s Izraelci bojují od nepaměti. Svedli řadu bitev, bojů a pútek, při nichž jednou zvítězili jedni, jindy zase ti druhí. A my si dnes můžeme povědět o jedné bitvě. Ona to byla taková zvláštní bitva nebitva, byl to zvláštní boj. A to tak zvláštní, že se toto biblické téma dostalo i do známé písně pánů Voskovce, Wericha a Ježka. Jistě si vzpomenete na slova: Obr do pidimužíka mydlí, domnívaje se, že vyhraje. Klidně sedme na židli, čtème Bibli, tam to všechno je. Samuelova kniha nám povídá, jak na žida přišla velká bída, jak ti bídní Filištiní, válku vést nebyli líní, až potkali Davida.

Zřejmě jste již postřehli, že budu mluvit o Davidu a Goliášovi. Nuže, nechme tedy povídat První Samuelovu knihu. Pelištejci, chcete-li Filištinští, opět vtrhli na území Izraele, tentokrát do západní části judské pahorkatiny. Saul a izraelští muži na to reagovali a shromáždili se na opačné straně údolí. Takže proti sobě stojí dvě vojska, na jedné straně Pelištejští, na straně druhé Izraelští, mezi nimi je jen údolí. Vojska se den co den řadila k bitvě, ale k rozhodujícímu střetnutí stále nedocházelo. Každý den totiž mezi vojska vystupoval pelištejec, souborový zápasník jménem Goliáš. Biblický popis jeho osoby je impozantní, poslouchejte sami: **„Goliáš z Gatu, vysoký šest loket a jednu píd'. Na hlavě měl bronzovou přilbu a byl oděn do šupinatého pancíře; váha pancíře byla pět tisíc šekelů bronzu. Na nohou měl bronzové holenice a na ramenou bronzový oštěp. Násada jeho kopí byla jako tkalcovské vratidlo a hrot jeho kopí vážil šest set šekelů železa. Před ním chodíval štítonoš.“**

Kdo to byl onen Goliáš? Nahlédneme-li do biblického slovníku, zjistíme, že Izraelci jej líčili jako potomka starých Refaimských nebo některé větve Enáků. Na Enáky můžeme narazit v knize Numeri 13,33. Byli to obři, jichž se zaleklo deset z dvanácti vyslaných zvědě, kteří byli Mojžíšem posláni na výzvědy do Kenaanské země. Naproti tomu o Refaimských víme, že to byli původní obyvatelé Palestiny východně a západně od Jordánu. Zbytky tohoto pokolení obrů našly útočiště právě mezi Filištinými. Mimochodem jméno „Refaim“ se vykládá jako „stíny mrtvých, duchové zemřelých, vymřelí praobyvatelé, obři“. A samotné jméno Goliáš, které je patrně řeckého původu, znamená mj. kouzelník nebo věštec.

Goliáš byl vysoký v přepočtu tři metry. Už to samo muselo vzbuzovat respekt. Ovšem skutečnou hrůzu musela nahánět Goliášova zbroj – bronzová přilbice, šupinatý pancíř, vážící asi 40 kg, bronzové holenice, těžký oštěp a kopí s hrotem vážící pět kilogramů. A ke všemu ještě štítonoš, takže je chráněn i proti lučištníkům. Není divu, že na Izraelce působí tento obr doslova jako přízrak, že se nad izraelskými vznáší stín strachu a hrůzy.

A ke vši té hrůze se přidávají Goliášova slova: **„Proč vycházíte a řadíte se k bitvě?**

Což nejsem já Pelištějec a vy služebníci Saulovi? Vyberte si někoho, ať ke mně sestoupí. Když mě v boji přemůže a zabije mě, budeme vašimi otroky. Avšak jestliže já přemohu jeho a zabiji ho, budete vy našimi otroky a budete nám sloužit. Dneska jsem potupil izraelské řady. Vydejte mi někoho a budeme spolu bojovat.“ Při prvním čtení se nám může jevit Goliášova nabídka humánní – proč se řadit k bitvě, vyberte jednoho, utkáme se spolu a bude rozhodnuto, nemusí přece umřít tolik lidí. V dnešním světě bychom takovou nabídku jistě využili, ušetřilo by se spousta nevinných obětí. Jenže Goliáš svá slova pronáší s posměchem. „Proč se vlastně řadíte k bitvě? Cožpak nejsme my Pelištějci a vy jenom služebníci Saulovi?“ Goliáš si je jist svými parametry i silou pelištějského vojska. Vždyť Pelištějci byli v té době v Palestině jediní, kdo dokázal obrábět železo. Je jasné, že v celém Izraeli se nenajde nikdo, kdo by měl silnější zbroj, než má Goliáš. Goliášovu sebejistotu podepírá i fakt, že Saul a jeho vojsko se zbaběle rozprchne. Také nabídka toho, že Pelištějci budou v případě porážky otročit Izraeli, je výsměchem. Protože to byl Izrael, který Pelištějcům musel po čtyřicet let sloužit. Sloužit Pelištějcům ovšem také znamená sloužit jejich bohům, a to byla pro izraelity nevýslovná potupa. A nejen pro ně, s Izraelem byl tupen i sám Hospodin. Pelištějci mimochodem v minulosti Izraelcům ukradli schránu úmluvy. Je nasnadě, že trpké vzpomínky na minulost a posměšný tón pronesených slov dokonale zdeptal izraelské bojovníky. Ani Saul, o němž je psáno, že o hlavu převyšoval všechny Izraelské muže, nemá odvahu se obrovi postavit.

Příběh pokračuje dál. Zpráva o situaci na frontě je přerušena vyprávěním o Davidovi. **„David byl synem Efratejce, toho z Betléma Judova, jenž se jmenoval Jišaj a měl osm synů. Za dnů Saulových byl ten muž příliš starý, aby mohl jít mezi vojáky, ale šli tři nejstarší Jišajovi synové; odešli se Saulem do války... David, ten byl nejmladší. Se Saulem odešli tři nejstarší... Jišaj vybidl svého syna Davida: „Vezmi pro své bratry éfu praženého zrní a těchto deset chlebů a běž do tábora za svými bratry. Těchto deset homolek sýra doneseš veliteli nad tisíci.“**

Na scéně se objevuje David. Nikoliv jako bojovník, má jiný úkol – donést bojujícím bratrům chléb, pražené zrní a veliteli homolky sýra. Je dobré si uvědomit, že Izraelci pravidelnou armádu neměli. Z toho plyne, že veškeré zásobování tkvělo na rodinách bojovníků nebo na celých rodech. Fakt, že armáda byla tvořena neprofesionály, měl patrně za následek i to, proč Izraelce jímala taková hrůza při pohledu na Pelištějské vojsko.

Na začátku perikopy, které se teď věnuji, jsme mohli zaslechnout náznak rodopisu. David byl synem Efratejce, jenž se jmenoval Jišaj, který měl osm synů... Podívejme se však hlouběji do Davidova rodokmenu. Ne, že by to bylo nějak zvlášť důležité, ale najdeme zde pár zajímavostí. Davidův otec byl tedy Jišaj, Jišaje zplodil Obéd a bída zase Boáz s jeho manželkou Rút. Nu a Boáz byl synem Rachaby, té Rachaby, která ukryla zvědy v Jerichu. Jak vidno, měl David slavné předky a sám se měl za chvíli stát slavným. Nesmíme také zapomenout na to, že už byl prorokem Samuelem pomazán za příštího izraelského krále, ale nijak se do královské nežene, trpělivě, až přijde jeho čas.

Do vojenského ležení David přijde zrovna ve chvíli, kdy se vojsko opět řadí k útku. Ke kterému ovšem opět nedojde. Po Goliášově vystoupení se všichni Izraelci ve

strachu rozprchnou... Jen tak mimoděk se David dozvídá, že ten, kdo zabije Goliáše, bude zahrnut bohatstvím, dostane královu dceru a jeho rod bude v Izraeli svobodným. Tou svobodou je pravděpodobně myšleno zproštění od daně. Tak velická odměna ukazuje, že Saul je naprosto bezradný, zoufalý, bezmocný. Slibuje hory doly, jen aby se Pelištejce zbavil.

Zdá se však, že David je z jiného těsta. Neustále se vyptává a ujišťuje se, co dostane muž, který zabije toho neobřezaného Pelištejce. A to takovým způsobem, až ho jeho bratr Elíab napomíná a vytýká mu drzost, opovážlivost a zlé srdce. Jenže právě Davidova opovážlivost a otázky se roznesou po celém táboře a doslechne se o nich i Saul.

„David Saulovi řekl: „Člověk nesmí klesat na mysl. Tvůj služebník půjde s tím Pelištejcem bojovat.“ Saul Davidovi odvětil: „Nemůžeš jít proti tomu Pelištejci a bojovat s ním. Jsi přece mladíček, kdežto on je bojovník od mládí.“ David řekl Saulovi: „Tvůj služebník byl pastýřem ovcí svého otce. Když přišel lev anebo medvěd, aby odnesl ze stáda ovcí, hnal jsem se za ním a bil jsem ho a vyrval jsem mu jí z tlamy. Když se proti mně postavil, chytil jsem ho za dolní čelist a bil jsem ho, až jsem ho usmrtil. Tvůj služebník ubil jak lva, tak medvěda. A omu neobřezanému Pelištejci se povede jako jednomu z nich, protože potupil řady živého Boha. A David dodal: „Hospodin, který mě vytrhl ze spárů lva a medvěda, ten mě vytrhne i ze spárů tohoto Pelištejce.“

Saul má pochybnosti o tom, zda by David vůbec mohl Goliáše přemoci. Přidává argument – je to přece mladíček, holobrádek, pískle, nic ve zlém, ale s tak zkušeným válečníkem se rovnat přece nemůže.

Ovšem David sděluje Saulovi své zkušenosti z pasení ovcí a snaží se tak vyvrátit Saulovo tvrzení, že je oproti Pelištejci slabý. Zajímavá je zmínka o pronásledování šelmy s ovcí v tlamě. Pastýř byl zodpovědný za každý kus ze stáda a tak byl povinen uloupené a rozsápané dobytče nahradit, případně donést alespoň zbytky. Já osobně si nedokážu představit, že bych se měl vrhat za lvem a kdyby se mi postavil, ještě ho chytat za spodní čelist a mlátit do něj, až bych ho ubil. Zkuste si to představit jen na zdivočelém psu... David spojuje Goliáše se lvem (řvoucím), či medvědem, pro Davida je Goliáš nepřítel stáda, stáda Božího lidu. A ve svém dodatku David připomíná Saulovi, že je tu přece ještě jiná síla - Boží moc. Saul se snaží Davida odradit od souboje námitkou, že nemá válečné zkušenosti, David naopak kontruje tím, že má zkušenost s Hospodinem.

Zdá se to neuvěřitelné, ale až teď v 37. verši je zmínka o samotném Hospodinu. Předtím jsme slyšeli jen o řadách živého Boha, případně o Božím lidu. Teprve s Davidem přichází do příběhu Hospodin, a to Hospodin vytrhující a vytahující, z tlamy šelmy. Do té doby nikdo Jej neoslovil, nikdo se k Němu nemodlil, nikdo v Něj nedoufal. Saul se vůbec na Boha nespolehá, je pravda, Hospodin Saula už také zatratil a odstoupil od něj. Je tu však věc, na kterou Saul spoléhá – zbroj. Proto můžeme dále číst: **„Poté Saul oblékl Davida do svého odění, na hlavu mu dal bronzovou přilbu a oblékl ho do pancíře. Na jeho odění si David připásal jeho meč a pokusil se chodit, ale nebyl na to zvyklý... A svlékl to ze sebe. Vzal si do ruky svou hůl, z potoka**

vybral pět oblázků, vložil je do své pastýřské torby, do brašny, a s prakem v ruce postupoval proti Pelištejci.“

Saul obléká Davida do své zbroje. Snad je to pro Davida zkouška víry a zkouška postoje, kdoví. Jenže David se v brnění necítí dobře a odkládá Saulovu zbroj. S tím odkládá i Saulovo pojetí boje, které je založeno na síle zbraně a brnění. David si naopak bere věci, na které je zvyklý - kameny, prak a hůl, je nasnadě, že pastýřskou hůl. A jde vstříc Goliášovi.

Schyluje se k boji. Na jedné straně údolí stojí neohrožený, zkušený a obávaný Goliáš, tři metry vysoký, s bronzovou přilbicí, pancířem, oštěpem, štítem a s rouhavými slovy na jazyku. Na straně druhé stojí David, mládeneček, syn Jišajův, pastýř, provianták s holí v ruce. **„Pelištejec se podíval, spatřil Davida a pohrdl jím, protože to byl mladíček, ryšavý, krásného vzhledu. Pelištejec na Davida pokřikoval: „Copak jsem pes, že na mě jdeš s holí?“ A Pelištejec zlořečil Davidovi skrze své bohy... Ale David Pelištejci odpověděl: „Ty jdeš proti mně s mečem, kopím a oštěpem, já však jdu proti Tobě ve jménu Hospodina zástupů, Boha izraelských řad, které jsi potupil... Celý svět pozná, že při Izraeli stojí Bůh. A celé toto shromáždění pozná, že Hospodin nezachraňuje mečem a kopím. Vždyť boj je Hospodinův. On vás vydá do našich rukou.“**

Zatímco Pelištejec huláká na celé kolo, David odpovídá s klidem. V podstatě se zde nestřetávají jen dva protivníci, ale i dva světy, dvě vyznání, dvě božstva. Zatímco Goliáš kleje skrze své bohy, David přichází ve jménu Hospodina. Na jedné straně kultura meče a síly, na straně druhé Boží pokoj a mír.

Goliáš se posměšně ptá, zda je psem, že na něj David jde s holí. Pokud budeme hanliví, Goliáš skutečně psem nevěřícím je. Pes byl v orientu považován za nečisté zvíře, a to jak židy, tak i araby. A nám nezbyvá dodat, že kdo chce psa bít, hůl si vždycky najde. Jenže v tomhle případě si David místo hole našel prak a pár kamenů. Prak byl sice primitivní, leč velmi účinná zbraň. Skládal se z kusu kůže, upevněné na obou koncích provazy; do koženého pouzdra se vkládal kámen až o průměru 7 cm. Prak se roztočil nad hlavou a pak se jeden z provazů pustil a kámen byl vymrštěn k cíli. Tím cílem byla Goliášova hlava. **„Tak zdolal David Pelištejce prakem a kamenem, zasáhla Pelištejce a usmrtil ho, aniž měl v ruce meč. David přiběhl a stanul u Pelištejce. Popadl jeho meč, vytrhl jej z pochvy a usmrtil ho; ut'al mu jím hlavu.“**

Goliáš, který tak dlouho tupil Izrael, sám nakonec skončil nejpotupnější smrtí – byl sťat vlastním mečem. Když to viděli ostatní Pelištejci, popadla je hrůza a začali zdrhat pryč. Izraelští muži, jako když do nich střílí, ožili a začali Pelištejské pronásledovat a pobíjet.

Tak skončil příběh, jehož pointa se stává charakteristikou častých střetnutí sportovních, vojenských a jiných. Nezbyvá nám, než si přiznat, že se lidstvo nemění a lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat. Goliáše potkáváme všude – na ulicích, na silnicích v silných autech, děti je potkávají ve školách na chodbě nebo na hřišti. Je zde ještě jeden Goliáš, kterého je také nutné porazit, skrývá se v nás – je to naše ego, vlastně takový Egoliáš. Spoléhání se na sebe, na svou sílu, na svou zbroj,

na své schopnosti – to je přece Saulův styl. A všichni víme, kam vede. Zjistíme-li, že jsou naše síly a schopnosti slabé na úkol, který je před námi, bude nás jímat hrůza, budeme zbaběle utíkat a slibovat hory doly, abychom se úkolu vyhnuli. Nebo naše ego může být skutečně vysoké, budeme se cítit nepřemožitelní, jako obři. Ale nezapomeňme, že ti, kteří se dívají na lidi shora, nevidí, že je nad nimi ještě někdo vyšší, někdo, ke komu ti malí vzhlížejí s důvěrou a vírou.

David nám jasně ukazuje, jak takové Goliáše porazit - ne v naší síle, v naší moci, v naší zbroji, ale v Hospodinově jménu. Troufám si říct ale jednu podmínku: Pakliže přicházíme v Hospodinově jménu, musí se jednat o boje Hospodinovy. A David to také říká. Davidův boj má ještě jeden aspekt – člověk nesmí klesat na mysli. Je důležité povzbuzení v boji, podpora. David šel původně do vojenského ležení jen jako provianták, nakonec celou bitvu vyhrál. Když se nám podaří pokořit Goliáše v nás, třeba si všimneme, že i jiní bojují nebo utíkají před obry. Stačí jen malé slůvko, gesto, jeden úsměv, tichá modlitba a obři se mohou skácet jako zdi Jericha. Syn Davidův nám ukázal, že Goliášům lze čelit v pokoře, v lásce, v tichosti. Na vánoce zpíváme... Goliáš byl oloupen, veselme se, člověk jest vykoupen, radujme se... Ježíš uloupil Goliášovi moc nad námi, Ježíš nás vyrval z tlamy řvoucího lva. Ježíš, apoštolem Pavlem nazýván kamenem úrazu, rozdrtil Goliášovi hlavu a jednou pro vždy nemusíme panicky utíkat před obry, před příznakem stínů smrti. Amen.

7Sedm - otevřený dialog o křesťanské víře

Během letošního podzimu pořádá INRI Road Praha sedm večerů otevřených diskuzí na základní křesťanská témata. Setkání chtějí otevřít témata, která jsou nejen křesťanská, ale vlastně obecně lidská.

Chceme se ptát, zda je v životě možné setkání s transcendentní realitou (Bůh), kdo jsme my (Člověk), s čím ve svých životech zápasíme (Zlo), čemu je možné důvěřovat (Víra), zda je možné překonat zranění a kde hledat sílu (Odpuštění), jestli je k něčemu dobrá církev (Církev) a zda má smysl žít život navzdory naší vlastní smrtelnosti (Smrt a život).

Zvolená témata se existenciálně dotýkají každého člověka a zároveň všichni pouze tušíme (spíše než víme), co znamenají. Jsou jednoduše příliš velká na jediného člověka. Proto chceme hledat cestu za porozuměním společně. Diskuze na daná témata budou otevřené, a proto žádný názor není a priori špatný. Naším cílem je, abychom se dokázali navzájem respektovat a společně se přibližovali pravdě, s vědomím, že ji stejně nikdy plně neobsáhneme.

Setkání jsou primárně určena pro vysokoškolské studenty, ale rádi mezi sebe přijmeme i středoškoláky či absolventy :)

- 1. setkání: pátek 17. 10. 2014, 18.30 h, spodní sál Barevné kavárny
a dále každý pátek až do 28. 11.**

Zdroj: webová stránka <http://praha.inriroad.org>

Leoš Janáček

Moravská lidová poezie v písních
Moravian Folk Poetry in Songs

Hukvaldská lidová poezie v písních
Hukvaldy Folk Poetry in Songs

Po zarostlém chodníčku – sešit 1
On an Overgrown Path,
Book 1 – piano solo

SIMONA PROCHÁZKOVÁ | soprano
JOHANNA HANIKOVÁ | piano

IVO HRACHOVEC | bass

Koncert 11.10.2014 v 20~~19~~h

V sále CASD, Londýnská 30, vedle Barevné kavárny

Vstupné 200,- děti zdarma

v ceně vstupenky zdarma CD s tímto programem

NAROZENINY OSLAVÍ:

Blahopřejeme!

Balíková Ema	11. 10.
Liebl Petr	11. 10.
Kubík Tomáš	18. 10.

*Další „odhalené“ nové miminko – 29. 9. 2014 se narodil Král David!
Jásáme a plesáme spolu s rodiči, Petrou a Alešem Královými.*

Přejeme vám všem hezký a požehnaný celý týden!

Vzpomeňte kdykoli na dnešní posláni – **1 Kor 15,54:**

*⁵⁴ Když toto porušitelné tělo oblékne neporušitelnost a toto
smrtelné oblékne nesmrtelnost, tehdy se uskuteční slovo,
které je napsáno: „Smrt byla pohlcena ve vítězství.“*

Český studijní překlad.

*⁵⁴ But when (1) this corruptible shall have put on incorruption, and
this mortal shall have put on immortality, then shall come to pass the
saying that is written, (2) Death is swallowed up (3) in victory.*

American standard version

Fond naléhavé pomoci. Ti, kteří by rádi přispěli na tento účel, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Sbor PRAHA VINOHRADY – kontakty:

KAZATEL SBORU VINOHRADY	M. Balcar	734 791 459
PRVNÍ STARŠÍ SBORU	V. Klouda	724 607 200
STARŠÍ SBORU pro křesťanský domov	J. Fuksa	724 607 270
STARŠÍ SBORU pro seniory	V. Kubík	737 947 439
TAJEMNÍK	R. Vlach	602 285 135
SPRÁVCE	T. Chytrý	774 075 470

Informace o zpravodaji:

Příspěvky do zpravodaje zasílejte nejpozději vždy do ČTVRTKA.

Na uvedenou e-mailovou adresu můžete také zasílat žádosti o zasílání zpravodaje elektronickou poštou. www.sborvinohrady.cz, vinohradsky.zpravodaj@email.cz